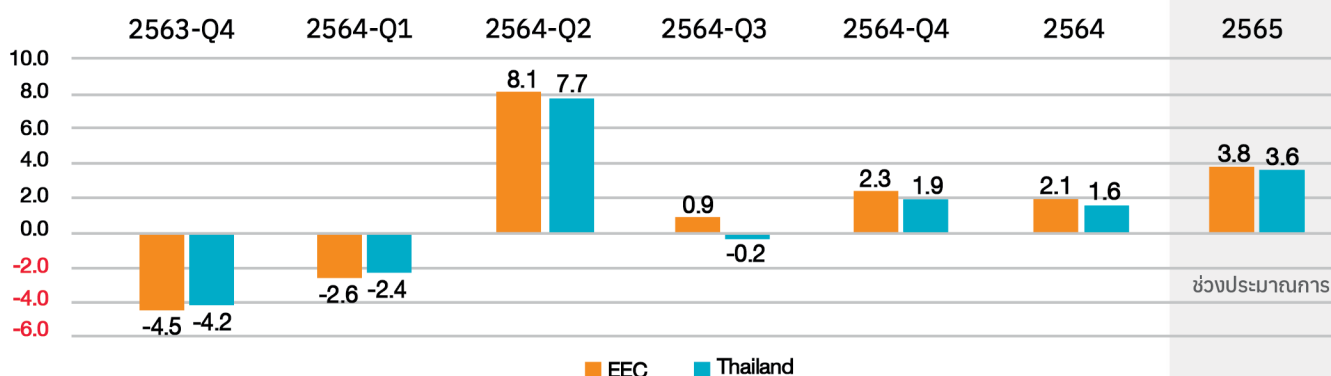

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

ปัจจัยบวก

- ภาวะเศรษฐกิจและการค้าโลกยังฟื้นตัวได้ดี ส่งผลให้การส่งออกของไทยเติบโตต่อเนื่อง โดยในไตรมาสที่ 4 ปี 2564 ไทยมีมูลค่าการส่งออกสินค้าสูงสุดเป็นประวัติการณ์
- นโยบายการเปิดรับนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ ตั้งแต่ 1 พฤศจิกายน 2564 ส่งผลให้นักท่องเที่ยวขยายตัวสูงในช่วงปลายปี
- ภาครัฐมีมาตรการกระตุ้นการใช้จ่ายอย่างต่อเนื่อง

ปัจจัยลบ

- การแพร่ระบาด โควิด-19 สายพันธุ์โอมิครอน เริ่มแพร่ระบาดเป็นวงกว้างทั่วโลก และเริ่มกระจายตัวมากขึ้นในไทยในช่วงปลายปี ส่งผลให้ภาครัฐกลับมาใช้มาตรการเข้มงวดสำหรับนักท่องเที่ยว เป็นการชั่วคราว
- แนวโน้มเงินเฟ้อพุ่งสูงขึ้นตามราคาสินค้าโภคภัณฑ์ของโลกโดยเฉพาะเชื้อเพลิง ทำให้ต้นทุนผู้ผลิตสูงขึ้น รวมทั้งราคาอาหารสดปรับตัวเพิ่มขึ้น กดดันการฟื้นตัวของกำลังซื้อครัวเรือนโดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อย

เศรษฐกิจ ไทย Q4 2564

เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่ 4 ขยายตัว 1.9 % และเมื่อขจัดผลของฤดูกาลแล้วขยายตัวจากไตรมาสก่อน 1.8 %

- การบริโภคภาคเอกชนปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่คลี่คลาย ทำให้ภาครัฐผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาด รวมถึงออกมาตรการกระตุ้นการใช้จ่ายอย่างต่อเนื่อง
- การส่งออกขยายตัวเร่งขึ้นและอยู่ในระดับสูง ตามเศรษฐกิจโลกและการค้าโลกที่มีแนวโน้มฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และยานยนต์
- การลงทุนภาคเอกชนกลับมาหดตัว ตามการลดลงของการลงทุนในหมวดยานพาหนะ และส่วนหนึ่งได้รับผลจากการชะลอการก่อสร้างโครงการโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ
- การใช้จ่ายภาครัฐขยายตัวได้ดีต่อเนื่อง

เศรษฐกิจ อีอีซี Q4 2564

ประมาณการเศรษฐกิจ EEC ไตรมาสที่ 4 ขยายตัว 2.3 %

- ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวต่อเนื่อง ตามการส่งออกของภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่มีแนวโน้มฟื้นตัวดี
- ภาคบริการปรับตัวดีขึ้น ตามสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่คลี่คลาย ทำให้ภาครัฐผ่อนคลายมาตรการควบคุมการแพร่ระบาด และเริ่มใช้นโยบายเปิดรับนักท่องเที่ยวต่างชาติแบบไม่ต้องกักตัว โดยมีจังหวัดชลบุรีและระยอง (บางพื้นที่) เป็นกลุ่มจังหวัดนำร่อง
- ภาคเกษตรขยายตัวใกล้เคียงกับไตรมาสก่อน

ไตรมาสที่ 4 ปี 2564

แนวโน้มเศรษฐกิจ EEC ปี 2565

1

การส่งออกสินค้า

มีแนวโน้มเติบโตสูงต่อเนื่อง ตามการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลก โดยปัญหาการขาดแคลนเซมิคอนดักเตอร์และการขนส่งน่าจะมีแนวโน้มคลี่คลาย รวมถึงการอ่อนค่าของเงินบาทจะเป็นแรงสนับสนุนเพิ่มเติม ส่งผลให้เศรษฐกิจ EEC มีแนวโน้มขยายตัวเนื่องจากมีสัดส่วนภาคอุตสาหกรรมสูง และส่วนใหญ่เป็นการผลิตเพื่อการส่งออก โดยเฉพาะสินค้ารถยนต์และชิ้นส่วนสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้าที่มีโอกาสเติบโตสูง และราคาสินค้าส่งออกมีแนวโน้มสูงขึ้นในกลุ่มปิโตรเลียม และเคมีภัณฑ์ตามราคาน้ำมันดิบ

2

การบริโภคภาคเอกชน

เริ่มส่งสัญญาณฟื้นตัว ตามแนวโน้มการแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่เริ่มคลี่คลายในช่วงปลายปี 2564 ซึ่งแม้สถานการณ์การแพร่ระบาดจะเริ่มรุนแรงขึ้นอีกครั้งในช่วงต้นปี 2565 แต่คาดว่าผลกระทบจะน้อยกว่ารอบที่ผ่านมา เนื่องจากปัจจุบันการฉีดวัคซีนครอบคลุมประชากรกว่าร้อยละ 70 และการส่งออกสินค้าที่ฟื้นตัวต่อเนื่อง ส่งผลให้รายได้แรงงานในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ในไตรมาสที่ 1 ปี 2565 ภาครัฐออกมาตรการกระตุ้นการบริโภคในประเทศเพิ่มเติม

3

การลงทุนภาคเอกชน

มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง นักลงทุนยังเชื่อมั่นและสนใจลงทุนในพื้นที่ EEC โดยมีการขอรับการส่งเสริมการลงทุนของตลอดทั้งปี 2564 จำนวนทั้งสิ้น 450 โครงการ คิดเป็นมูลค่าเงินลงทุน 219,922 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 34.4 เมื่อเทียบกับระยะเดียวกันปีก่อน และโครงการโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ EEC ยังมีการดำเนินการตามแผนอย่างต่อเนื่อง

4

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

คาดว่าจะขยายตัวเพิ่มขึ้นในระยะถัดไป โดยหากภาครัฐสามารถควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดได้ และใช้นโยบายเปิดรับนักท่องเที่ยวมากขึ้นรวมถึงสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างรัสเซียกับยูเครนไม่ยืดเยื้อ คาดว่าจะส่งผลดีต่อภาคการท่องเที่ยวใน EEC เนื่องจากจังหวัดชลบุรีและระยองเป็นพื้นที่นำร่องท่องเที่ยว ทำให้ภาคบริการการท่องเที่ยวเริ่มฟื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป

ปัจจัยเสี่ยง ในระยะข้างหน้า

แนวโน้มการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สายพันธุ์โอมิครอนมีแนวโน้มสูงขึ้นและระบาดได้อย่างรวดเร็วทั่วโลก และยังคงติดตามการกลายพันธุ์ของโรคโควิด-19 สายพันธุ์ใหม่ในระยะข้างหน้า รวมทั้งประสิทธิภาพของวัคซีนในการตอบสนองต่อไวรัสสายพันธุ์ใหม่

ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ในภูมิภาคต่าง ๆ ที่ทวีความตึงเครียดมากขึ้น โดยเฉพาะรัสเซีย ยูเครน และสหรัฐฯ อาจกระทบต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก ทั้งด้านการค้า การลงทุนและราคาพลังงานที่เพิ่มสูงขึ้น รวมถึงความผันผวนของตลาดเงินและตลาดทุนทั่วโลก

แนวโน้มเงินเฟ้อที่สูงขึ้นตามราคาพลังงานและสินค้าโภคภัณฑ์ของโลกที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาภูมิรัฐศาสตร์อาจทำให้การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจล่าช้าออกไปและผู้ผลิตมีกำไรน้อยลง เนื่องจากส่งผ่านผลกระทบด้วยการปรับเพิ่มราคาได้จำกัดจากอุปสงค์ในประเทศยังฟื้นตัวไม่เต็มที่ โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อย

ฐานะทางการเงินและปัญหาหนี้สินของครัวเรือนและภาคธุรกิจที่ยังเปราะบางเป็นอุปสรรคต่อการฟื้นตัวของอุปสงค์ในประเทศ

ประมาณการเศรษฐกิจไทยและ EEC								
%YoY	2562		2563		2564f		2565f	
	ประเทศ	EEC	ประเทศ	EEC	ประเทศ	EEC	ประเทศ	EEC
Real GDP growth rate	2.3	1.6	-6.2	-7.8	1.6	2.1	3.6	3.8
Agriculture	-0.9	-2.8	-3.5	-2.0	1.4	2.0	1.4	2.3
Industry	-0.1	-1.0	-5.9	-7.6	3.4	4.0	1.9	2.8
Services	3.8	5.2	-6.7	-8.0	0.7	-2.6	4.7	6.3

*หมายเหตุ : ประมาณการ ณ 21 กุมภาพันธ์ 2565 ก่อนเหตุการณ์รัสเซียบุกยูเครน

ภาวะการส่งเสริมการลงทุน (มูลค่าสะสม)

พื้นที่เป้าหมาย ไตรมาส 4	จำนวนโครงการ		เงินลงทุน (ล้านบาท)	
	ม.ค. - ธ.ค. 2563	ม.ค. - ธ.ค. 2564	ม.ค. - ธ.ค. 2563	ม.ค. - ธ.ค. 2564
ประเทศไทย	1,599	1,674	404,610	642,680
EEC (ล้านบาท)	423	453	164,010	220,500
(%YoY)		7.09		34.44
ระยอง (ล้านบาท)	162	212	88,940	112,740
(%YoY)		30.86		26.76
ชลบุรี (ล้านบาท)	213	177	57,650	74,550
(%YoY)		-16.90		29.31
ฉะเชิงเทรา (ล้านบาท)	48	64	17,420	33,210
(%YoY)		33.33		90.64
% สัดส่วน EEC เทียบกับทั้งประเทศ	26.45	27.06	40.54	34.31

ที่มา : BOI

การเปิดโรงงานในพื้นที่ EEC

จังหวัด	ไตรมาส 2/2564		ไตรมาส 3/2564		ไตรมาส 4/2564	
	จำนวน โรงงาน (โรง)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวน โรงงาน (โรง)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวน โรงงาน (โรง)	มูลค่า (ล้านบาท)
ฉะเชิงเทรา	28	1,695	13	2,355	23	1,519
ชลบุรี	57	3,238	70	3,490	46	3,020
ระยอง	19	51,047	26	1,820	30	1,446
รวม EEC	104	55,979	109	7,665	99	5,985

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ไตรมาสที่ 4 ปี 2564

เงินเฟ้อหลัง COVID-19

ความเหมือนที่แตกต่าง และผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

ปัจจุบันเศรษฐกิจของหลายประเทศเริ่มเข้าสู่เส้นทางการฟื้นตัวจากวิกฤติการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 รวมถึงสถานการณ์การเพิ่มขึ้นของสินค้าโภคภัณฑ์โดยเฉพาะน้ำมันดิบ ปัญหา Supply Chain Disruption ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อทั่วโลกปรับเพิ่มสูงขึ้นเช่นเดียวกับไทย แม้สถานการณ์การเร่งขึ้นของอัตราเงินเฟ้อจะดูคล้ายคลึงกัน แต่หากเจาะลึกดูถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเงินเฟ้อแล้วจะพบว่า เงินเฟ้อของไทยถูกกดดันด้วยปัจจัยที่แตกต่างจากประเทศอื่น ๆ โดยเงินเฟ้อที่เร่งขึ้นมากเป็นปัจจัยเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลก โดยเฉพาะเศรษฐกิจไทยที่ยังฟื้นตัวแบบเปราะบาง

สถานการณ์เงินเฟ้อของประเทศต่างๆ

ปัจจุบันอัตราเงินเฟ้อของประเทศต่าง ๆ เพิ่มขึ้นในรอบหลายปี เป็นผลจากราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลกที่ปรับตัวสูงขึ้นต่อเนื่อง เช่น ในเดือน ม.ค. 2565 สหรัฐอเมริกา ซึ่งมีเศรษฐกิจฟื้นตัวเร็วมีเงินเฟ้อสูงถึง 7.5% สูงสุดในรอบ 40 ปี ญี่ปุ่น 0.5% สูงสุดในรอบ 2 ปี และในเดือน ธ.ค. 2564 กลุ่มประเทศ EU มีเงินเฟ้อ 4.9% สูงเป็นประวัติการณ์ ขณะที่ผู้ผลิตในประเทศต่าง ๆ ต้องเผชิญกับวิกฤติราคาพลังงาน อาทิ ในเดือน ม.ค. 2565 จีนมีดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้น 9.1% สูงสุดในรอบ 26 ปี สหรัฐอเมริกา 19.3% และญี่ปุ่น 8.6%

สำหรับประเทศไทย ก่อนการระบาดของ COVID-19 เงินเฟ้อของไทยทั้งด้านผู้บริโภคและผู้ผลิตอยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับประเทศอื่น สอดคล้องกับ GDP ของไทยที่เติบโตน้อยเป็นผลจากการกีดกันที่อ่อนแอและผลจากปัจจัยเชิงโครงสร้างโดยเฉพาะการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยในช่วงปี 2563 ที่สถานการณ์ COVID-19 ระบาดรุนแรง ผู้คนลดการจับจ่ายใช้สอยลง แต่เมื่อสถานการณ์การระบาดคลี่คลายลง เศรษฐกิจโลกเริ่มฟื้นตัวสัญญาณเงินเฟ้อของไทยจึงปรากฏขึ้นในช่วงไตรมาส 3 ของปี 2564 แต่ยังคงอยู่ในระดับที่ต่ำกว่ากลุ่มประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเศรษฐกิจฟื้นตัวเร็วและยังต่ำกว่าหลายประเทศในกลุ่มอาเซียนโดยเฉพาะ สิงคโปร์ และมาเลเซีย สะท้อนว่าเศรษฐกิจไทยยังฟื้นตัวไม่เต็มที่และยังไม่กลับไปเท่าระดับช่วงก่อนเกิด COVID-19 เหมือนหลาย ๆ ประเทศ

* ความหมายของเงินเฟ้อ

ความหมาย เงินเฟ้อคือภาวะที่ราคาสินค้าและบริการทั่วไปปรับตัวสูงขึ้นเป็นวงกว้างและต่อเนื่อง สามารถวัดได้จากดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index: CPI) ซึ่งคำนวณจากราคาสินค้าที่ผู้บริโภคจ่ายเทียบกับปีฐาน และดัชนีราคาผู้ผลิต (Producer Price Index: PPI) ซึ่งเป็นการวัดเงินเฟ้อจากผู้ผลิต คำนวณจากราคาวัตถุดิบที่ผู้ผลิตจ่ายออกไปในช่วงเวลาหนึ่งเทียบกับปีฐาน

ประเภท 1.เงินเฟ้อทั่วไป หมายถึง อัตราการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าและบริการที่คำนวณจากทุกรายการสินค้าเป็นอัตราเงินเฟ้อที่คนส่วนใหญ่พูดถึงกัน และเป็นอัตราเงินเฟ้อที่ ธปท. กำหนดให้เป็นเป้าหมายของนโยบายการเงิน

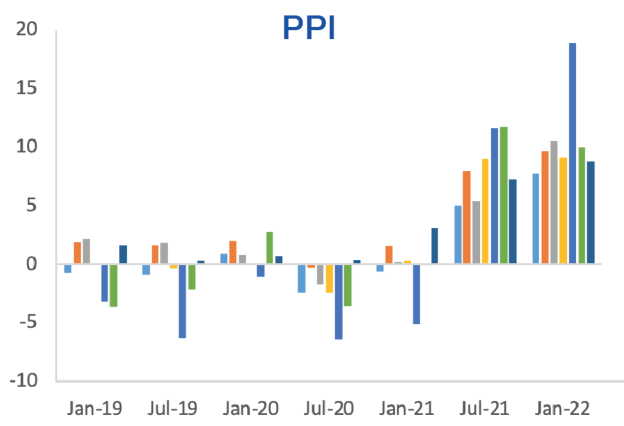
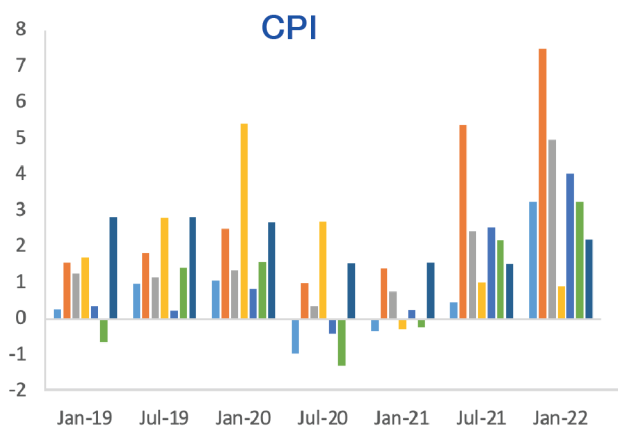
2.เงินเฟ้อพื้นฐาน ต่างจากอัตราเงินเฟ้อทั่วไปตรงที่ไม่นำกลุ่มอาหารและราคาพลังงานมาคำนวณเนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีความผันผวนสูง จึงสามารถสะท้อนเงินเฟ้อที่เกิดจากความต้องการ (Demand) ของคนได้มากกว่า

สาเหตุ โดยเงินเฟ้อเกิดได้จาก 2 สาเหตุหลัก ได้แก่

1. ความต้องการซื้อสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น (Demand-pull) ซึ่งเกิดขึ้นจากเศรษฐกิจขยายตัวสูง และการได้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ
2. ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้น (Cost-push) เกิดขึ้นเมื่อราคาวัตถุดิบ พลังงาน และค่าแรงปรับตัวสูงขึ้น

อย่างไรก็ดี เงินเฟ้อที่พอเหมาะช่วยกระตุ้นให้เศรษฐกิจขยายตัว แต่หากสูงเกินไปกำลังซื้อของประชาชนจะลดลง การกระจายรายได้แย่ลง ยอดขายของผู้ผลิตลดลง ผู้ผลิตบางรายอาจตัดสินใจชะลอการผลิต ลดการลงทุนและการจ้างงาน และหากเงินเฟ้อเป็นลบหรือเงินฝืด ราคาสินค้าและบริการปรับลดลงเป็นวงกว้างและต่อเนื่อง ผู้ผลิตต้องลดราคาสินค้าเพื่อที่จะทำกำไรได้จึงอาจลดกำลังการผลิต ลดการลงทุน ลดการจ้างงานและทำให้เศรษฐกิจซบเซาลงได้เช่นกัน โดยเป้าหมายเงินเฟ้อของไทยในปัจจุบันได้แก่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปที่ร้อยละ 1-3 ซึ่งเป็นเป้าหมายนโยบายการเงินด้านเสถียรภาพราคาในระยะปานกลาง

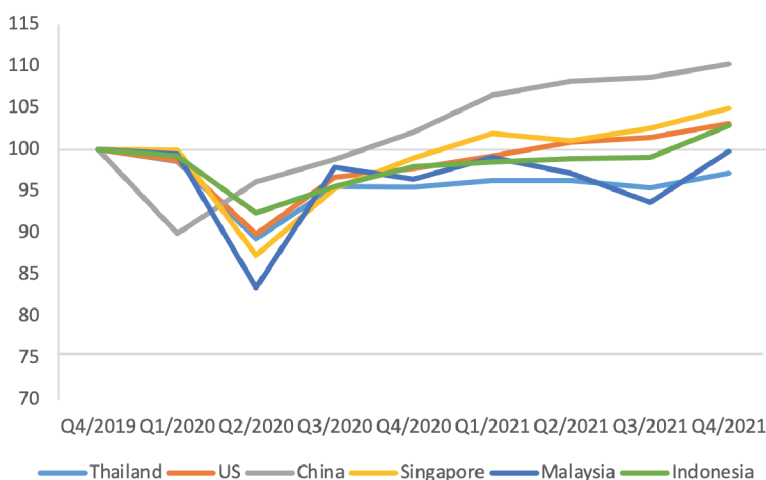
อัตราเงินเฟ้อของไทยเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ

ที่มา : CEIC Database หมายเหตุ : * ข้อมูลล่าสุด ณ เดือน ธันวาคม 2564

ในเดือน ม.ค. 2565 CPI ของไทยเพิ่มขึ้น 3.2% (YoY) มีสาเหตุหลักมาจากราคาสินค้ากลุ่มพลังงานปรับขึ้น 19.2% (YoY) ซึ่งเป็นไปตามราคาตลาดโลก ราคาอาหารสดปรับขึ้น 3.1% (YoY) ซึ่งเกิดจากปัญหาด้านอุปทานเป็นสำคัญ แต่ยังส่งแรงกดดันต่อเงินเฟ้อไม่มากเท่าพลังงาน* ขณะที่ PPI ของไทยพุ่งสูงถึง 8.7% (YoY) ซึ่งรับแรงกดดันหลักจากราคาพลังงานที่เพิ่มขึ้น 68.7% (YoY)

ดัชนี Real GDP ที่จัดปัจจัยฤดูกาลเปรียบเทียบกับก่อนการแพร่ระบาด COVID-19

ที่มา : CEIC Database

*หมายเหตุ : สินค้าในกลุ่มพลังงานมีผลต่อการขึ้นของเงินเฟ้อถึง 2.25 % เนื้อสุกร มีผลให้เงินเฟ้อสูงขึ้นเพียง 0.67% ไก่สด มีผลให้เงินเฟ้อสูงขึ้นเพียง 0.03%และไข่ไก่มีผลให้เงินเฟ้อสูงขึ้นเพียง 0.05%

ไตรมาสที่ 4 ปี 2564

แนวโน้มในระยะข้างหน้า

ในระยะข้างหน้า ราคาพลังงานซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดเงินเฟ้อในไทยคาดว่าจะยังอยู่ในระดับสูงต่อเนื่องจากการกลับมาเปิดเมืองของหลายประเทศ และปัญหาด้านภูมิศาสตร์ **แต่คาดว่าสถานการณ์ราคาพลังงานและสินค้าโภคภัณฑ์ รวมถึงปัญหา Supply Chain Disruption จะคลี่คลายลงในช่วงครึ่งหลังของปี** หากสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างรัสเซียและยูเครนไม่ยืดเยื้อ โดยหากราคาน้ำมันดิบในปี 2565 เป็นไปตามที่ IMF คาดการณ์ว่าจะสูงขึ้นจากปีก่อนหน้า 11.9% จะกดดันให้ CPI ของไทย ในปี 2565 เพิ่มขึ้น 1.6% ซึ่งยังอยู่ในกรอบเป้าหมายของ ธปท. ในขณะที่ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่อาจเพิ่มขึ้น 3.1%* ก็จะทำให้ PPI ของไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นด้วย **แต่หากเหตุการณ์รุนแรงและยืดเยื้อ อาจทำให้เงินเฟ้อสูงกว่ากรอบเป้าหมายได้**

* การคาดการณ์จาก IMF World Economic Outlook

ผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทย

การเพิ่มขึ้นของเงินเฟ้อในปัจจุบันเป็นปัจจัยกดดันการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของไทยที่ยังเปราะบางและยังไม่กลับไปเท่าระดับก่อนเกิด COVID-19 เหมือนกับอีกหลายๆ ประเทศ เนื่องจากไทยพึ่งพาภาคการท่องเที่ยวสูง ซึ่งภาคดังกล่าวฟื้นตัวช้า ต่างจากภาคการส่งออกสินค้าที่กลับไปสูงกว่าระดับก่อนเกิด COVID-19 แล้ว สะท้อนการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจที่ไม่ทั่วถึงหรือที่เรียกว่าการฟื้นตัวแบบ K-shape คือมีทั้งคนที่ฟื้นตัวดี และคนที่ฟื้นตัวช้า ทั้งในแง่ภาครัฐกิจ ขนาดธุรกิจ และระดับครัวเรือนที่รายได้กลุ่มผู้มีอาชีพอิสระซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มรายได้น้อยฟื้นตัวช้ากว่ากลุ่มพนักงานประจำที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรมส่งออก นอกจากนี้ การที่ตรึงการบริโภคสินค้าของกลุ่มครัวเรือนรายได้น้อยส่วนใหญ่ มีสัดส่วนของอาหารมากกว่ากลุ่มรายได้สูงจึงทำให้กลุ่มครัวเรือนรายได้น้อยได้รับผลกระทบจากเงินเฟ้อที่สูงขึ้นมากกว่า

นโยบายการคลัง

เช่น คนละครึ่ง การเพิ่มวงเงินในบัตรสวัสดิการแห่งรัฐจะช่วยเพิ่มกำลังซื้อ ลดค่าใช้จ่ายให้แก่ประชาชนในกลุ่มรายได้น้อย รวมทั้งมาตรการการตรึงหรืออุดหนุนราคาพลังงาน**คาดว่าจะช่วยบรรเทาผลกระทบของเงินเฟ้อต่อการบริโภคของประชาชนระยะสั้นได้บ้าง**

นโยบายการเงินไม่สามารถลดแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่มาจาก Cost-push ได้

สอดคล้องกับการตัดสินใจของ กนง. เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2565 ที่คงอัตราดอกเบี้ยไว้เพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ และมองว่าการขึ้นอัตราดอกเบี้ยเพื่อแก้ปัญหาเงินเฟ้อจากฝั่งอุปทานอาจซ้ำเติมให้เศรษฐกิจชะงักงัน (Stagflation ภาวะที่เศรษฐกิจโตต่ำ แต่เงินเฟ้อสูง) อย่างไรก็ตาม ประเทศที่ฟื้นตัวได้เร็ว เช่น สหรัฐอเมริกาอาจใช้วิธีขึ้นอัตราดอกเบี้ยเพื่อสกัดเงินเฟ้อที่มีสาเหตุมาจาก Demand-pull ซึ่งความแตกต่างของอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่อาจเพิ่มมากขึ้นจะสร้างความผันผวนให้กับตลาดเงินและตลาดทุนในระยะข้างหน้า

นโยบายโครงสร้าง ในระยะยาวควรลดการพึ่งพาพลังงานจากฟอสซิล

เนื่องจากเงินเฟ้อไทยผันผวนตามราคาพลังงานโลกโดยเฉพาะน้ำมันดิบที่ไทยนำเข้าในสัดส่วนสูง การส่งเสริมให้ประชาชนหันไปใช้รถ EV จึงน่าจะช่วยประหยัดรายจ่ายค่าน้ำมันให้กับประชาชนได้ รวมถึงลดภาระทางการคลังในการอุดหนุนราคาน้ำมันให้กับภาครัฐได้ในอนาคต

ไตรมาสที่ 4 ปี 2564

สรุป

ปัจจุบันเงินเฟ้อทั่วโลกปรับสูงขึ้นคล้ายคลึงกัน แต่เงินเฟ้อของไทยแม้จะเพิ่มขึ้นเหมือนกับหลาย ๆ ประเทศ แต่สาเหตุเกิดจากฝั่ง Cost-push มากกว่า Demand-pull ต่างจากประเทศที่เศรษฐกิจฟื้นตัวเหนือระดับช่วงก่อนเกิด COVID-19 แล้วที่เงินเฟ้อเร่งขึ้นมากจากทั้ง Cost-push และ Demand-pull ทำให้ภาคธุรกิจของไทยต้องแบกรับต้นทุนที่สูงขึ้น และส่งผ่านราคาที่เพิ่มขึ้นมาผู้บริโภคได้จำกัด เนื่องจากอุปสงค์ในประเทศของไทยที่ยังฟื้นตัวไม่เต็มที่ อย่างไรก็ตาม คาดว่าสถานการณ์เงินเฟ้อของไทยจะคลี่คลายลงในช่วงครึ่งหลังของปี หากสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างรัสเซียกับยูเครนไม่ยืดเยื้อ ดังนั้น ความเสี่ยงจากเงินเฟ้อจึงเป็นความท้าทายและอาจซ้ำเติมการฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยที่ยังเปราะบาง ภาคธุรกิจจึงควรวางแผนบริหารต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้น และยอดขายที่ถูกกดดันจากกำลังซื้อของผู้บริโภคที่ยังฟื้นตัวไม่เข้มแข็ง รวมถึงต้องเตรียมพร้อมรับมือกับความผันผวนของตลาดเงินและตลาดทุนที่อาจเกิดขึ้นจากความแตกต่างของนโยบายการเงินไทยกับประเทศเศรษฐกิจหลักอื่น ๆ ในระยะข้างหน้า

ภาวะการส่งเสริม

การลงทุน EEC ปี 2564

มกราคม - ธันวาคม 2564

มูลค่าการ**ขอรับ**
การลงทุนใน EEC

219,922
ล้านบาท

↑ (เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 34%)

โดยคิดเป็นสัดส่วน 34%
ของมูลค่าคำขอฯ ของทั้งประเทศ

มูลค่าการ**ออกบัตร**
ส่งเสริมการลงทุนใน EEC

184,082
ล้านบาท

โดยคิดเป็น

First S-Curve

New S-Curve

อุตสาหกรรมอื่นๆ

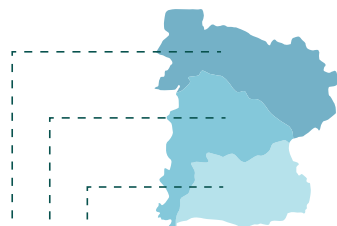

ทั้งนี้ **มูลค่าการออกบัตรฯ**

ของ**อุตสาหกรรมเกษตร การแพทย์ ท่องเที่ยวและการศึกษา**
มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า

โดยเฉพาะอุตสาหกรรมทางการแพทย์มีการลงทุน ↑ เพิ่มขึ้นถึง 517%

โดยมีการกระจาย
รายจังหวัด แบ่งเป็น

ระยอง
79,012 ล้านบาท

44%

ชลบุรี
65,797 ล้านบาท

36%

ฉะเชิงเทรา
39,273 ล้านบาท

21%

อุตสาหกรรมเป้าหมาย
3 อันดับแรกที่ลงทุนสูงสุด

อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า
และอิเล็กทรอนิกส์
31,703 ล้านบาท

อุตสาหกรรมยานยนต์
และชิ้นส่วน
29,443 ล้านบาท

อุตสาหกรรมปิโตรเคมี
และเคมีภัณฑ์
12,265 ล้านบาท

อันดับประเทศที่มีการลงทุน
ใน EEC มากที่สุด

ญี่ปุ่น
19,445 ล้านบาท

จีน
14,183 ล้านบาท

เบงกอลแลนด์
9,624 ล้านบาท

ข้อมูลจัดทำ ณ วันที่ 3 มีนาคม 2565